

Привіт! Якщо ти читаєш це – тоді ми досить близькі друзі з тобою. І я буду безмежно рада, якщо тобі сподобається хоча б один з моїх віршів.

Гарного та спокійного читання!

З любов'ю **Вікторія!**

Крик душі

Мої вірші, може, купа, сміття

Для когось, для мене —

Це монолог совісті!

Чекаю

Я чекаю на погляд твій, Любий

Ті обійми і ніжні вуста

Я й хвилини не можу про тебе не думать

Бо без тебе життя – пустота!

Я чекаю міцний поцілунок

Тихий, шалений – до забуття

Я чекаю, як цінний дарунок

Бо без тебе життя – пустота!

Миттєвість

Хто говорив, що буде легко?

Роки життя – і без проблем?

Буття не буде йти конкретно!

Воно збудує тисячі дилем!

Для чого вірити у казку?

Для чого йти у забуття?

Ніхто не стане тобі в ласку

А час пройде без вороття.

Роман

Я мов сп'яніла за останні дні.

Танцюю, тішусь і хвилююся

Шукала погляд рідний для душі.

І випадково з ним зіткнулась.

Шалені дні і романтичні ночі,

Палкі вуста і тихий дзвін.

Це мов роман на тисячі листочків,

А, може, навіть тисячі томів.

Аромат гнилі

А взагалі кому, яка різниця

Моє життя – моя війна!

З ким засинаю і що сниться

Моя проблема –не твоя!

Наш світ змінився невідомо

І ми змінили кожен крок.

Ми всі прогнали неоправно

Але для нас – це як урок.

Час

Усе змінилось стиль та друзі
Душа відчула новий шум,
А серце мов передає тривогу,
Яку повинен зрозуміть.

І очі сповнені надії
Вірять в сильні почуття.
Мелодія приносить:
Віру і надію.

Ти дорослішаєш –
Це зрозумій, покинь своє дитинство
Бо час летить, немов літак,
Яким уже не повернешся!

Задумайся! Запам'ятай!

А, може, нам не слід любити?

Чекати кращого, проситись

А, може, краще просто так забути,

І знати лиш одне, ким повинен буди!

Забути хто і як ламав,

А знати хто збирав докупи!

Забути хто кого топтав,

А знати хто підняв за руки!

Забути зайве! Знати головне!

І не пускати сліз на щоки

Триматись – це, як основне!

А плакати – це опускати руки!

Шаленство

Ми запалили між собою те шаленство
Недумано, негадано для всіх
Перетворили осінь на блаженство
Серед холодних, лютих злив.

Мов діти, що знаходили цукерку
Ми тішилися день за днем
Ми кожен день чекали феєрверку
А кожна ніч горіли мов вогнем.

Хто я

Ти не знаєш хто я

Але тобі знайомий запах

Ти не знаєш моєї душі,

Але тобі близький мій погляд

Ти не розумієш значення всіх моїх слів,

Але ти бачиш в них щирість.

Ти боїшся,

Але тримаєшся поруч

Мені страшно,

Але варто спробувати –

Ти той атом,

Що доповнює молекулу

Ти те крило, що тримає мою рівновагу!

Ти те неочікуване знайомство,
Яке змінило мій кожен наступний крок
Ти не я, але ми зможемо.

Було й таке – я переймалась
Словами, думкою, людей,
Але все з часом – помінялось
Забулось й більше не верталось.
Підсохли сльози, зник той сум
І вже пропали болі
Тепер, напевно, головне –
Це не піддатись знов любові.

Снага

Минають дні, минають ночі

Не мають блиску мої очі.

Нема нічого, крім бажання

Бажання вірного кохання...

Свічки гасить той –
Хто не любить,
А той хто вірно кохає
Зсередини вогнем палає...

Коли ми перестали бути людьми?

- Коли перестали вірити в любов?
- Ні! Коли почали любити тільки себе!

А ми вже звикли так – ходити строєм!

Та й вірити тільки в слова

Давно забути про свободу.

Та й блиск в очах уже погас!

Ти йди! А хтось побачить!

Упадь! – І подивись навкруг.

Чи хтось спішить тобі руки подати!?

Чи всі забули і своє життя кують.

Цілуй того — з ким лягаєш.

Цінуй того — з ким просинаєшся.

Люби мене, а не моє бажання.

Будь зі мною, а не з усіма.

Будь поруч, а не в мріях.

Фурія

хто я? мені здається ви краще знаєте.

І не цікавить правда це чи ні!

Для вас слова набули значення!

А вчинки перейшли на інший бік.

Хто ти?

Ким би ти не був,
Що би ти не робив,
Для цього світу
Кожен знає свою правду
І для кожного вона важлива!

Сльози

Ніхто й ніколи не опише почуття,
Наскільки боляче дивитися крізь сльози.

І скільки витримають окуляри з рожевого скла,
Чи скло у них міцне?
Чи стане хоть колись прозоре?

Нам не потрібні тисячі хвилин

І навіть місяць

І роки

Достатньо погляду коханої людини

Щоб все для себе зрозуміть...

Ми можем гори розвернути

І океан переплисти

Але чи зможемо забути

Усі сварки

Та всі гріхи

Тиша

Тихо. Так тихо надворі

Що думки з моєї голови

Так і лізуть назовні.

Їх крик переповнює мене

Комок у горлі ось-ось роздавить мене

Я вже не стримую сльози

Але легше не стає

А все що потрібно – це ти!

Твої слова, твої поради та дотики

А їх давно давним нема.

Якір

Ми мов ті кораблі

Що потонули в морі

Тепер є тільки ми

Й безодня водяна

Але щоб нас не розлучило море

І ми не загубилися у тьмі

Потрібен якір сили й волі

А не тонути у ярмі

Головоломка

Шум. Такий дикий шум

Що вводить в оману

Крізь шелест сухого гілля

І ненависного вітру

Я чую твій тихий голос

І він настільки спокійний

Що дивно

- Це фінал?
- Чи новий розділ шаленого кохання?

Можливо ми просто забули
А може ми й не знали, взагалі
Ким ми до цього були
І що змінило наші будні дні

Для чого ми сьогодні тут
І що потрібно нам робити
Щоб більш ніколи не звернуть
І просто та спокійно жити..

Людина – це страшна загадка
Душа її то величезний лабіринт
Нам дуже важко когось розгадати
Бо інколи ми губимось в собі.

Знаєш! Ніколи не пізно
Виправляти помилки
І навіть, якщо після цього
Залишиться той чи інший слід
Все можна виправити
Тут два варіанти
Або винен Ти!
Або, вибач, так сталося!

Ще вчора просто ми знайомі

Вітаємося через раз

А вже сьогодні в новім колі

Де є лиш ми

І наше немовля

Вже пожовтіло листя на деревах
Та й журавлів уже слід застив
Сьогодні я записую в нотатках
Усі слова які мені ти уповів
Пишу у віршах кожен подих
Вкладаю свої почуття
Можливо ти простий листочок
А може пам'ять на життя

Я б заспівала пісню

Та не знаю слів

Та й ноти вже

Забуті мною

Я вже не серед зграї

Солов'їв

А десь поодинокий

Голуб

Терпкий смак міцної кави,
І запах свіжих булочок.
Такий ніжний осінній ранок,
Сповнений клопот.

Ти як завжди біжиш у справах
І забуваєш головне.
Щоб все в житті було яскраво
— ще попри все ЛЮБИ СЕБЕ!

ЗМІСТ

- 1. Знайомство**
- 2. Крик душі**
- 3. Чекаю**
- 4. Миттєвість**
- 5. Роман**
- 6. Аромат гнилі**
- 7. Час**
- 8. Задумайся! Запам'ятай!**
- 9. Шаленство**
- 10. Хто я**
- 11. Неочікуване знайомство**
- 12. Було й таке**
- 13. Снага**
- 14. Свічки гасить той**
- 15. Коли ми перестали бути людьми**
- 16. А ми вже звикли так**
- 17. Цілуй того...**
- 18. Фурія**
- 19. Хто ти**
- 20. Сльози**
- 21. Нам не потрібні тисячі хвилин**
- 22. Ми можемо гори розвернути**
- 23. Тиша**
- 24. Якір**

- 25.Головоломка**
- 26.Можливо ми просто забули**
- 27.Людина – це...**
- 28.Знаєш! Ніколи не пізно**
- 29.Ще вчора...**
- 30.Вже пожовтіло листя**
- 31.Я б заспівала пісню**
- 32.Терпкий смак міцної кави**